

Kuin sävel oisi hän

Yö

Kun mđ kuulen taas sen tutun sđvelen
Jota joskus itsekseni hyrdilen
Se mieleen taas sen saa
Se mulle muistuttaa
Kuinka hdntđ kaipaankaan

Mđ kđđnnnyin pois ja niin
Jo kaartoi kauaksi tie
Mut sđvelmđn
Mđ sđilytđn
Ja sitđ hellin niin kuin sđvel oisi hđn

Kauas mut luotasi vie
Vaik pauhu sen
On melkoinen
Voin sđvelmđn mđ kuulla tđn
Syđđmes sen sđilytđn
Niin kuin sđvel oisi hđn

Kuinka maassa saattaa sielu ollakaan
Kuin ois graniittinen paasi painonaan
Mđ pelkđđn muistoa
Ja pelkđđn unohtaa
Kuinka hdntđ kaipaankaan

Mđ kđđnnnyin pois ja niin
Jo kaartoi kauaksi tie
Mut sđvelmđn
Mđ sđilytđn
Ja sitđ hellin niin kuin sđvel oisi hđn

Kauas mut luotasi vie
Vaik pauhu sen
On melkoinen
Voin sđvelmđn mđ kuulla tđn
Syđđmes sen sđilytđn
Niin kuin sđvel oisi hđn

Voin sđvelmđn mđ kuulla tđn
Syđđmes sen sđilytđn
Niin kuin sđvel oisi hđn